

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1888-08-27

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 190

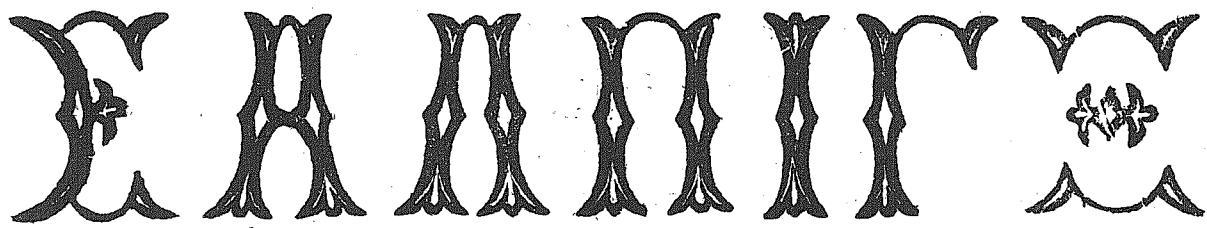
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10424>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.

Εν ταῖς πόλεσι:
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ πρὸ ἔξω-
τερικῶν ερ. 15

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εξέκοι-
σεις καὶ διατριβαὶ κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρῶνται δωρεάν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τίθεται εἰς πλειοδοσίαν ἡ ἐνοικίασις τῶν κτημάτων τῶν ἐξῆς μοναστηρίων τοῦ θρόνου Κιτίου.

1. Ἀρχάγγελος Μοναγρίου μεθ' ἅλα καὶ κτήματα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τῆς Ἀμασγού.

2. Μέσα Ποταμὸς μεθ' ἅλα τὰ κτήματά του.

3. Κουκά ὁμοίως.

Ἡ ἐνοικίασις καὶ τῶν τριῶν μοναστηρίων ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου (ε. π.) διὰ τέσσαρα ὀλόκληρα ἔτη.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ χωριστὰ καὶ ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω μοναστηρίων ἐν τῇ Μητροπόλει παρὰ τῷ Πανοσιωτάτῳ Ἐξάρχῳ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ.—Ἡ παράδοσις γενήσεται τὴν 13]25 Σεπτεμβρίου 1888 ἐν τῇ Μητροπόλει.

Πρὸς περισσοτέρας πληροφορίας ὁ βουλούμενος ἀπευθυνθήτω εἰς τὸν Πανοσιώτατον Ἐξάρχον, ἢ εἰς τὴν Ἐπιτροπῇ.

(Ἐκ τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς).

Ἐν τῇ Μητροπόλει Λεμησσοῦ
8]20 Ἀυγούστου 1888.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Μεγάλλου εὐρίσκεται κινινη πρώτης ποιότητος, ἐξοδευομένη ἀντὶ 10 μόνον ἀράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλούμενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς δυνάμεώς της καὶ τῶν καταλλήλων περι τῆς χρήσεώς αὐτῆς ἀδηγιῶν συμβουλῶν.

Ἡ
ΜΑΣ ΠΑΡΕΞΗΓΟΥΝ
Ἡ
ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΝΟΟΥΝ.

—α;β;—

Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων, μετὰ πλείονος εὐχαριστήσεως ἀναγινωσκόμενον καὶ μᾶλλον παντὸς ἄλλου ἐκτιμώμενον τὸ φύλλον τῆς Κύπρου εἶνε ἡ «Ἀκροπόλις», ἡ ἡμετέρα πολλὰκις ὑψώσε φωνὴν ὑπὲρ τῆς ταλαίνης Κύπρου καὶ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν ἀτυχῶν κυπρίων συνήγορον. Ἐβάνητον λοιπὸν καθίσταται κατὰ πόσον ἡδύτο νὰ συνταράξῃ τοὺς Κυπρίους ἀναγνώστας τῆς φράσεως

τις, δυσμενῆς τοῖς Κυπρίοις, ἀπαντῶσα ἐν ταῖς ἐκ Λονδίνου ἀνταποκρίσεσιν αὐτοῖς, καίπερ τῆς φράσεως ταύτης, ἀτομικῆς οὐσῆς ἰδέας τοῦ ἀνταποκριτοῦ της, οὐδαμῶς βεβαίως δι' αὐτὴν εὐθύνεται ἡ τοῦ ἐν λόγῳ ἐγκρίτου φύλλου ἀξιοτίμος διεύθυνσις.

Προϋτιμῶμεν νὰ παρελθῶμεν ἐν σιγῇ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, πλὴν πρῶτον ἐπειδὴ κατέστη ἡδη γνωστὴ ἡ τοιαύτη παρ' Ἑλλήνων μομφὴ καὶ τοῖς μὴ ἀναγνώσταις τοῦ μνησθέντος φύλλου, ὡς καὶ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ζῶσι Κυπρίοις καὶ τοῖς ξένοις, ἐν οἷς εἰσι καὶ οἱ ἀφορμὴν ζητοῦντες ὅπως κατακρίνωσι τοὺς Κυπρίους, καὶ ὑπερφιάλους τὰς ἀπαιτήσεις ἡμῶν ἀποκαλέσωσι καὶ αὐθις, ἐπιταστούμενοι τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν Ἑλλήνος δημοσιογράφου, καὶ δευτέρον, ἐπειδὴ τῆς τοιαύτης ὑποτιμήσεως τοῦ Κυπριακοῦ δικαίου καὶ ἐκ μέρους ἡμετέρων τινῶν,—μαρτυρούσης πλήρη τῶν πραγμάτων ἀγνοίαν,—δύναται νὰ γείνη χρῆσις παρ' Ἀγγλων, δημοσιογράφων ἢ μὴ, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὅσα καθ' ἡμῶν ἀπὸ σκοποῦ γράφουσιν ἢ ἐν ἐκθέσει τῇ κεντρικῇ Κυβερνήσει μεταβιβάζουσι, δι' ἰσχυρισμῶν ἐκάστοτε ὅτι οἱ Κύπριοι γοργῶ τῷ βήματι πρὸς τὴν εὐημερίαν προχωροῦσι καὶ ὅτι πᾶσα κατὰ τῆς διοικήσεως διαδήλωσις ὑπὸ τινῶν «θερμοκεφάλων» ἐνεργεῖται, ἀναγκαῖον θεωροῦμεν ἵνα, ἐν πάσῃ τοιαύτῃ, ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ἐν γνώσει, διαστρεβλώσει τῶν πραγμάτων, δίδηται ὡς ἀπάντησις αὐτῇ τῶν πραγμάτων ἢ κατὰστασις ἐν συγκριτικῶν ἀφαιρώσει, ὅπως ἐπὶ τέλους νοηθῶμεν ἀρκούντως καὶ ὑπὸ τῶν μὴ ἐννοούτων καὶ ὑπὸ τῶν παρεξηγούντων ἡμᾶς.

Ἄγνοοῦμεν ὁμοῦ τινα μαγευτικὴν δυνάμιν εἶχει τὸ Λονδίνον τοῦτο, ὥστε ἂμ' ὡς πατήση τις τὸν πόδα ἐν αὐτῷ νὰ μεταβάλληται ἀμέσως εἰς θερμὸν τῶν Ἀγγλων

συνήγορον καὶ, τὸ μᾶλλον περιέργον τοῦτο, νὰ καθίσταται ἀμέσως ἀλάνθαστος γνώστης τῆς καλῆς τούτων ἐν ταῖς ἀποικίαις διαχειρίσεως καὶ σκληρὸς ἐπικριτὴς τῶν κατὰ τῆς διοικήσεως τούτων παραπονουμένων. Ὡσεὶ τὸ Λονδίνον, τὸ καταμαγεῦτον αὐτὸν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν λαμπρῶν καὶ πολυτελῶν κτιρίων, τὸ καταθαμβοῦν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ ἀενάῳ ἐμπορικῇ κινήσει τῶν κατοίκων, καὶ τὸ καταθέλον αὐτὸν ἐπὶ τῇ διακοσμητικῇ τῇ τάξει καὶ τῷ καλλωπισμῷ, εἶνε πιστὸν καὶ γνήσιον δείγμα τῆς εὐτυχίας, τῆς εὐνομίας καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἀγγλων λαοῦ. Πιθανῶς τὸ Λονδίνον νὰ ἔγῃ τοιαύτην μυστηριώδη μεταμορφωτικὴν δυνάμιν πρὸς πάντα ἐπισκεπτόμενον αὐτὸ, ἀλλὰ, δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς πάντας, ὅτι ἡ τοιαύτη θαυματουργὸς δυνάμις τοῦ οὐδὲν δύναται μόνον πρὸς Κύπριον, ἀλλὰ Κύπριον ζήσαντα ἐν Κύπρῳ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη. Ἡ τοιαύτη ἐνθουσιαστικὴ ὑπὲρ τῶν Ἀγγλων δυνάμις του, πρὸ τοῦ τοιούτου Κυπρίου, παραβάλλοντος τὴν ἑαυτοῦ κατάστασιν πρὸς τὴν ἐνώπιόν του ἐκτυλισσομένην, μεταμορφοῦται εἰς δυνάμιν ὠθοῦσαν αὐτὸν εἰς κατακραυγὰς μεμφιμοιρίας, ἐλεεινολογήσεως καὶ ὀδυρμῶν.

Ἄδεν εἶνε ψεῦδος ὅτι οἱ Ἀγγλοι, ὅπου καὶ ἂν ἔθεσαν τὸν πόδα, ἀνεδείξαν καὶ ἐμεγάλωσαν τὸν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν λαῶν, γράφει ὁ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἀκροπόλεως». Ἄλλ' ὅσα ἂν ἀληθεύῃ τοῦτο, τόσῳ καὶ ἢ πικρία τῶν παραπόνων μας δριμυτέρα, τόσῳ ἀκριβῶς καὶ δικαιοτέρα τὰ παράπονά μας.

Πιθανὸν νὰ ἀντεπολιτεύθημεν ἢ νὰ ἠτιάθημεν ἀδίκως τὴν Κυβερνήσιν εἰς τινα πράγματα, διὰ οὐδαμῶς ἢ ἐλάχιστον εὐθύνεται, ἀλλ' ὅτι ὁ τόπος ὑφίσταται τὴν βαρυτέραν φορολογίαν,

πλέον τῆς λίρας κατὰ κεφαλὴν —καὶ ὅτι οὐδὲν ἀναλόγως τῆς τοιαύτης φορολογίας δημόσιον ἔργον γίνεταί ἐν τῷ τόπῳ εἶνε συκοφαντία; Ὅτι μικρὰς καὶ ἀσημάντου, ἀναλόγως τῆς φορολογίας, ὑποστηρίξεως τυγχάνει ἡ παιδεία καὶ οὐδεμιᾶς ἀσφαλείας ζωῆς ἢ περιουσίας ἀπολαύμεν εἶνε ψεῦδος; Ὅτι οὐδεμιᾶς ὑποστηρίξεως ἔτυχον τὰ μέσα ἐλεῖνα δι' ὧν προάγεται καὶ εὐημερεῖ ὁ τόπος εἶνε συκοφαντία, καὶ ὅτι, ἐνῷ ὁ γεωργὸς καταπολεμεῖται ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας καὶ δυστυχεῖ, αἱ καταναγκαστικαὶ εἰσπράξεις τοῦ φόρου, καθ' ἅς πωλοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδύματα τοῦ χρεώστου, ἐξακολουθοῦσιν εἶνε ψεῦδος; Τὴν συνοπτικὴν ταύτην ἀπαριθμῆσιν τῶν δεινῶν τῆς νήσου οὐδεὶς οὐδ' Ἀγγλος δύναται νὰ διαψεύσῃ, πολλῶ δ' ὀλιγώτερον Ἑλληνα καὶ μάλιστα μακρὰν τῶν κυπριακῶν πραγμάτων εὐρισκόμενος.

Πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀπαριθμούμεν καὶ ἐν συνεχείᾳ διασαλπίζομεν ὅσα καλὰ μᾶς προῤῥησεν ἡ Ἀγγλικὴ κατοχὴ, εἰάν δὲ αὐτὴ ἢ ἐξιστόρησις τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύη ἐσφαλμένην, ὡς πρὸς τὴν Κύπρον τοῦλάχιστον, τὴν ἰδέαν τοῦ ἐκ Λονδίνου τῇ ἐριτιμῳ «Ἀκροπόλει» γράφοντος, εὐφρόντις ἡμῶν. Ἠλπίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι «θ' ἀνεδεικνύομεθα καὶ θὰ ἐμεγαλώμεθα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Ἀγγλων» καὶ ἀποδείξει τῆς μεγάλης ἐλπίδος μας εἶνε ἡ χάρις μεθ' ἧς ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἀκροῦ τῆς Κύπρου εὐαιρέτισθῃ ἡ Βρετανικὴ σημαία, ἀλλ' ὅτι αἱ ἐλπίδες μας ἦσαν φροῦδαί καὶ ἐσφαλμένα λίαν τὰ προοιωνίσματα μας, ὅτι ἀντὶ ῥόδων ἀκάνθας τρυγοῦμεν, ἀντὶ ἀρτῶν λίθους λαμβάνομεν καὶ ἀντὶ ῥαχθῶν ὄφεις ἀλιεῖομεν, ἀποδείξει ἢ θέσις εἰς τὴν περὶ ἡμῶν σήμερον, καὶ οἱ μὴ ἀποδείξει. Πιθανὸν νὰ ἦνε ἀξιοὶ οἱ Ἀγγλοι, νὰ ἔχουσι δὲ καὶ τὴν κα-

λὴν διάθεσιν πρὸς τὸ «ν' ἀναδεικνύωσι καὶ μεγαλῶσι» τὸν ὑπ' αὐτοῦ λαὸν, ἀλλ' ἄλλον λαὸν, ὃν εἶδε καὶ γνωρίζει ὁ ἐκ Λονδίνου γράψας. Οὐδέποτε παρεπονέθημεν ἐπὶ τυραννικῆ διοικήσει ἢ ἐπὶ κακαῖς καθ' ἡμῶν προθέσεσι τῶν Ἀγγλῶν, ἀλλὰ πάντοτε μάλιστα ὡμολογήσαμεν ὅτι τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εἶνε δεσμευμένοι αἱ χεῖρες ἐν Κύπρῳ δι' ἐνὸς χάρτου καλουμένου σύμβασις, ἢ μᾶλλον ἐνοικιαστήριον ποιμνίου, δυνάμει τοῦ ὁποίου καὶ γάλα καὶ ἔριον καὶ δέρμα καὶ αἷμα καὶ μυελὸς ὀστέων ἐκμυζᾶται καὶ ὁ ὅποιον, ὅμως, δὲν ἔχει τὴν καλὴν θέλησιν νὰ σῆσῃ. Δὲν λέγομεν ὅτι δὲν ἔχει τὴν δύναμιν, διότι τότε ὑποβιάζομεν τὴν ὑλικὴν τῆς Μ. Βρετανίας ἀξίαν. Δύναται ἄρα γε νὰ ὀνομασθῇ τοῦτο μεγάλη τιμιότης καὶ σεβασμὸς πρὸς τὴν συνθήκην, ὅταν αὕτη κακῶς, στρεβλῶς καὶ ἡμαρτημένως συνομολογηθεῖσα, καταστρέφῃ ὀλόκληρον λαὸν χάριν ἀδικου ὠφελείας ἐνός; Πλέον ἢ ἀπαξ ἀπεδείχθη τὸ σφαλερὸν τῆς ὀλεθρίας ἐκείνης συμβάσεως; πλέον ἢ ἀπαξ συνομολογήθη τοῦτο καὶ ὑπ' Ἀγγλῶν πολιτευτῶν καὶ δημοσιογράφων, ἀποκαλεσάντων «ἀτιμον» τὴν σύμβασιν ἐκείνην; πολλάκις ὑπεδείχθη ὅτι αἱ συνέπειαι θὰ ὡσι καταστρεπτικαὶ καὶ ὀλεθρῆσαι καὶ ἰδοὺ ὅτι ὑφιστάμεθα καὶ θὰ ὑφιστάμεθα αὐτάς, μέχρις ὅτου ἰσχύει ἡ σύμβασις. Ποία λοιπὸν πρόνοια ἐλήφθη ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς τοιαύτης, ὀχληρᾶς δι' αὐτὴν, καταστρεπτικῆς δι' ἡμᾶς θέσεως; Εἶνε λοιπὸν δίκαια τὰ παράπονά μας ἡ ψεύδη καὶ συκοφαντίαι;

«Τὸ λέγω διὰ τοὺς Κυπρίους» ἐπάγει ὁ ἐκ Λονδίνου τῆ «Ἀκροπόλει» ἐπιστέλλον, «οἱ τινες ἐκσφενδονίζουσι ἀπαύστως εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσαν δογματικὰς ἐπιτροπείας, διαμαρτυρομένας κατὰ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως.» Ἀλλὰ, δύναται νὰ μᾶς εἰπῇ ἀξιοτίμος ἀνταποκριτὴς τοῦ μνησθέντος φύλλου, ποία ἄλλη χώρα, ἐπαρχία, νῆσος ἢ πόλις ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς κυβερνᾶται ὑπὸ τὰς αὐτάς καὶ ἡ Κύπρος συνθήκας ὑπὸ τὴν αὐτὴν καὶ ἡ Κύπρος σύμβασιν; Πταίομεν ἡμεῖς οἱ Κύπριοι εἰς τὴν τοιαύτην κατάστασιν; Σφάλλομεν, διότι, ὑ-

περασπιζόμενοι τὴν ὑπαρξίν μας, ὑψοῦμεν φωνὴν δικαίαν ἐκ βάθους ψυχῆς, βασιανίζομένης καὶ ἀγανακτούσης; Ἀμαρτάνομεν διότι, ἐξαντλήσαντες πλέον ὅσα μέσα ἠδυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν, ἀπεφασίσαμεν νὰ πέμψωμεν παγκύπριον πρεσβείαν ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐν τῇ ρίζῃ αὐτῆ τοῦ κακοῦ, παραστήσῃ, συζητήσῃ καὶ παρακαλέσῃ τὴν βελτίωσιν τῆς τοιαύτης θέσεως;

Ὅσα τολμηρὸν εἶνε νὰ κρίνῃ τις καὶ καταδικάζῃ τοσοῦτον εὐκόλως καὶ τοσοῦτον πικρῶς λαὸν, ἀφ' οὗ διὰ μακρᾶς χωρίζεται ἀποστάσεως καὶ ἐπομένως ἀγνοεῖ τὰ κατ' αὐτὸν, τόσῳ πικρὸν διὰ τὸν λαὸν ἐκείνον, ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶνε ὁμόφυλος καὶ ὁμόθρησκος.

Ταῦτα χάριν πολλῶν, παρεξηγούντων ἢ μὴ ἐννοούντων ἡμᾶς.

Ο ΖΙΝΖΙΡΙΕΣ.

Οὐδεὶς ἄλλος φόρος εἶνε τόσον ἀδικος ὅσον ὁ ζινζιριῆς ὁ ὑπὸ τῶν ἀμπελουργῶν πληρονόμος. Ὁ φόρος οὗτος κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐπιβαρύνει τοὺς οἰνοκατασκευαστὰς, λογίζεται δὲ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς σαφυλῆς καὶ οὐχὶ τοῦ οἴνου. Ἡ κατασκευὴ ὁμῶς τοῦ οἴνου εἶνε μία βιομηχανία, τὴν ὁποίαν ἐὰν ἡ Τούρκαι, κορανίζοντες, ἠθέλισαν νὰ ἐπιφορτίσωσι διὰ φόρου, οἱ Ἀγγλοὶ ὅμως οὐδένα λόγον ἔχουσι νὰ μισῶσι τὸ θεῖον αὐτῆς προϊόν. Μίαν καὶ μόνην ἔχομεν βιομηχανίαν ἐν τῇ νήσῳ τὴν οἰνοποιῶσαν καὶ αὐτὴν ἐπιβαρυνομένην διὰ τὸν ἐπαχθοῦς φόρου, ὡς τῇ ἀληθείᾳ ὁ ἀμπελουργός, ὁ καὶ οἰνοποιός, εἰς ἀπελπιστικὴν πολλάκις θέσιν καταστᾶ ἐξ αἰτίας τοῦ φόρου τούτου. Πέρυσιν πολλοὶ οἰνοκατασκευασταὶ ἐπώλησαν ἐν Λεμησῶ 3 καὶ 4 γομάρια οἴνου καὶ μόλις ἐπλήρωσαν τὸ ἀγῶγιόν των μόνον καὶ τὸν ζινζιριῆν τοῦ ἐνός μόνου γομαρίου. Οἶνος, ὁ ὁποῖος ἐξετιμήθη ἀντὶ 150 γροσίων καὶ ἐπομένως ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ ζινζιριῆν 15 γροσίαι, ἐπωλεῖτο εἰς Λεμησὸν ἀντὶ 30 καὶ 35 γροσίων, ἀφοῦ δ' ἀφηρεῖτο τὸ ἐνοίκιον ἐξ 24 γροσίων, ἔμενον 11 γροσίαι ὑπελείποντο λοιπὸν καὶ 4 γρ. διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ ζινζιριῆς.

Ὁ ζινζιριῆς καὶ αἱ συνέπειαι τούτου εἶνε ἡ μεγαλειτέρα βάσανος τοῦ ἀμπελουργοῦ. Ἐκείναι αἱ ταξινόμησεις τοῦ οἴνου κατὰ τὴν ποιότητά του, καθ' ἃς αἱ κραυγαὶ καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ ἀμπελουργοῦ φθάνουσι μέχρι τρίτου οὐρανοῦ! Ἐκείναι αἱ φωναὶ καὶ οἱ

θόρυβοι καὶ αἱ φιλονεικίαι, αἵτινες δι-αδέχονται τὰς ἄλλας κατὰ τοὺς περὶ ποσότητος ἔρισμούς! Οἷος κυκεῶν! Οἷος θόρυβος!—Εἶνε 25 γομάρια, λέγει ὁ καταμετρητής.—Ὅχι! μόλις εἶνε 20—ἀπαντᾷ ὁ ἀμπελουργός.—Μέτρητέ το—λέγει ὁ καταμετρητής. Βέβαια! ἡ λέξις μέτρησέ το πολὺ εὐκόλως ἐξέρχεται τοῦ κόματος τοῦ καταμετρητοῦ διότι γνωρίζει τὴν μεγάλην δυσκολίαν τοῦ πράγματος καὶ εἶνε βέβαιος ὅτι ὁ ἀμπελουργός θὰ προτιμήσῃ νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὸ κρασί του εἶνε 25 γομάρια, παρ' ἢ νὰ τὸ μετρήσῃ καὶ νὰ τὸ ἀνακατώσῃ, ἐνῶ εἶνε ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὸ περιμένει νὰ κατακλήσῃ καὶ καθάρισῃ. Ὁ ζινζιριῆς τέλος, ἐπλάσθη ἐπιτήδως διὰ νὰ βασανίσῃ τοὺς οἰνοκατασκευαστὰς.

Πόσαι ἀδικίαι κατόπιν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ οἴνου ὑπὸ τῶν δικητικῶν συμβουλιῶν! Πόσαι πάλιν, φωναὶ καὶ διαμαρτυρίαι! Ἐκτιμῶνται τέλος εἰς μίαν ὑψηλὴν τιμὴν οἱ οἶνοι, διότι αἱ ἐκτιμηταὶ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς τιμὰς τῶν τελευταίων τοῦ λήξαντος ἔτους μηνῶν τοῦ οἴνου, ἤτοι τοὺς μῆνας Αὐγούστου Σεπτεμβρίου καὶ Ὀκτωβρίου, καθ' οὓς μόλις τὸ εἶκοςόν τοῦ πράγματος τοῦ ἔμενε καὶ πωλεῖ ὁ οἰνοκατασκευαστής, καὶ πάντοτε ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἐξετιμήσαν ὡς οἶνον, τὸ ἐν τρίτον καὶ πολλάκις τὸ ἡμισυ τοῦ ὄλου πωλεῖται ὡς ὄξος, καὶ πληρώνεται ὡς οἶνος.

Εἶνε, τέλος πάντων, ἀνεκδιήγητα τὰ ἐξ αἰτίας τοῦ φόρου τούτου προσγινόμενα κακὰ καὶ ἀδικήματα εἰς τὸν ἀμπελουργὸν καὶ μυρία τὰ παράπονα καὶ αἱ καταπονήσεις ὅσαι γεννῶνται κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Πᾶσα χριστιανικὴ κυβερνήσις εἰσπράττουσα ζινζιριῆν, οὐδὲν ἄλλο γίνεται ἢ πικρὰ ὑπέρβια φανατικῶν κατὰ τῶν χριστιανῶν τῶν κατασκευαστῶν τοῦ οἴνου διατάξεων. Ἀπορίας δ' ἀξίον πῶς ἡ Ἀγγλικὴ κυβερνήσις, ἡ τὰς εὐκολίας πάντοτε ἐπιδιώκουσα, ἀνέχεται ἕνα τοιοῦτον φόρον, ὅστις εἶνε μίξ τυραννία καὶ οὐδὲν ἄλλο. Οὐδεμίαν τέλος πάντων περιποιεῖ τιμὴν τῇ ἀγγλικῇ κυβερνήσει ὁ φόρος οὗτος καὶ ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν μετατροπὴν του.

Αἱ ἀμπελοὶ πληρώνουσι κτηματικὸν φόρον μίαν λοιπὸν δεκάτην τοῦ οἴνου, (πρόϊόντος τῆς μίαις καὶ μόνης βιομηχανίας τῆς Κύπρου τὴν ὁποίαν πάσι θυσίᾳ ἔπρεπε νὰ ὑποσχηθῇ ἡ Κυβερνήσις) ἃς πληρόνηται κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καὶ ἃς παύσῃ πρὸς Θεοῦ πλέον αὐτὰ ὅλα τὰ βάσανα τοῦ οἰνοκατασκευαστοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀκόμη. Νὰ παύσουν ἐκεῖνοι εἰ ὑπάλληλοι, οἱ ὡς λαίμητος περιφερόμενοι τὰ χωρία καὶ οἰκίαν πρὸς οἰκίαν διερευνῶντες καὶ ἀνακατώνοντες, ὡς ἄλλοι κλέπται τῆς νυκτός, ἴσως ἀνα-

καλύψωσι καμμὴν ποτῆλιαν με κρασί ἄγρῳν διὰ νὰ καταστρέψωσιν, αὐτὸ τοῦτο, τὸν ἀμπελουργόν. Νὰ παύσωσιν ἐκεῖνα τὰ σκάνδαλα καὶ αἱ διαμαρτυρίαι αἱ μέχρις ἐβδόμου οὐρανοῦ ἀρκενούμεναι κατὰ τε τὴν κατὰ ποιότητα ταξινόμησιν καὶ τὴν κατὰ ποσότητα ἐξακριβώσιν καὶ τὴν κατὰ ποιότητα ἐκτίμησιν τοῦ οἴνου.

Ἡ Τουρκικὴ κυβερνήσις ἐσχάτως, ὑπεβίβασε τὸν φόρον τοῦτον ἀπὸ 15 τοῖς 0]0 εἰς 6 1]2 «ὅπως δώσῃ ὠθησὶν εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῶν οἴνων καὶ ἐμφύλωσιν εἰς τὰς τέως ψυχρὰ γούσας οἰνοπαραγωγούς ἐπαρχίας τῆς αὐτοκρατορίας» ὡς γράφει ὁ «Νεολόγος». Ἐὰν λοιπὸν, κυβερνήσις, ἥτις ἐπενόησε τὸν τοιοῦτον φόρον, συνασθανθεῖσα ὅτι διὰ τούτου ἐπιβαρύνεται βαρύντατα ὁ οἶνος, ἐσκέφθη καὶ ἀπεφασίσε τὴν ἐλάττωσίν του πρὸς ἐμφύλωσιν τῶν κατασκευαστῶν του, παρ' ὅτι, ὅπερ ὀρθοκτικῶς ἀποφεύγει, ἡ ἀγγλικὴ Κυβερνήσις ἡ διδοῦσα καὶ ὄχι λαμβάνουσα παραδείγματα πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὴν τελείαν κατάργησίν του καὶ ὄχι νὰ τὸν εἰσπράτῃ με τοιοῦτον τρόπον ὅτε νὰ καταστᾷ πάντοτε 40 καὶ 50 τοῖς 0]0. Πλὴν, ἐπειδὴ πάλιν καὶ ἐδῶ ἐξανίσταται ὡς γάσμα ὁ φόρος πρὸς τὴν Πύλην, ἀντὶ καταργήσεως ἃς προβῇ εἰς μετατροπὴν τουλάχιστον, χάριν ἐκλείψεως τῶν ἀναριθμητῶν βασάνων καὶ φρικτῶν ἀδικημάτων καὶ τῶν ἐκ τούτων πηγαζομένων ἐκάστοτε πικρῶν, ἀλλὰ δικαίως παραπόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὰς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λιαν ἀναγκάσις διὰ τὴν ἐξολοκαρπίαν βροχᾶς, προλαβὼν τὰς ἔρριψε, φαίνεται, διὰ μιᾶς ὁ Ἀπριλίας. Αἱ ἐλαταὶ καὶ ἄλλα καρποφόρα δένδρα ἐμαράνθησαν. Τοῦ ἐλαίου προμηνύεται καλὴ ἐσοδεία ἐφέτας καὶ μάλιστα ἐὰν πέσῃ κατ' αὐτάς καμμία βροχῆ.

Κατωρθώθη ἡ σύλληψις τοῦ πλοιαρίου ὅπερ ὡς ἐγράφομεν εἰς τὸ παρελθόν, κατεδικάκετο ὑπὸ δωδεκακόπου λέμβου τοῦ λιμεναρχείου ἐπὶ λαθρεμπορία. Ἐνῶ τοῦτο εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν δι' Ἀλλαγήραν, εὐρέθη μετὰ 2 ἡμέρας ἠραγμένον ὀπισθεν τοῦ ἀκρωτηρίου τῶν Γάτων, καὶ ἐκεῖ συνελήφθη καὶ ἐφέρθη εἰς Λεμησὸν. Ἀντὶ τῶν τριῶν ναυτῶν οὓς εἶχεν, εὐρέθη καὶ τέταρτος εἰς μαῦρος, ὄλοι Τούρκοι. Ἄλλα ζῶα δὲ εὐρέθησαν εἰς αὐτό. Ἐ-

ρωτηθέντες, διατί ήραξαν εκεί; —διότι ήθέλωμεν νά βάλωμεν νε- ρόν ειπον.— και τί ζητεί ο μαυ- ρος μέσα;—μας εδοθή απήντη- σαν. Θα δικασθώσι την προσεχή Τρίτην επί παραβάσει υγειονο- μικών διατάξεων. Αγνωστον αν, παρελαβον μεν τα ζώα, αλλ' οτε ειδον την καταδιώκου- σαν λέμβον τα εξήγαγον, η αν υποπτευόμενοι προδοσίαν εκ μέ- ρους του διωχθέντος ναύτου, ά- πειλήσαντος εις τουτο, περιέμε- νον εκεί να ιδωσι πρώτον κα- τά πόσον εινε ακριβής εις την υπόπτεσιν του εκείνος και τότε να εισάξωσι τα ζώα. Την ιδεάν ταύτην παραδέχονται οι πλει- στοι. Το πλοιάριον τουτο, καθ' α λέγουσιν, εινε τρίτη ήδη φορά καθ' ην ενεργή λαθρεμπορίον ζώ- ων εκ Κύπρου.

Καθ' α πληροφορούμεθα ο- τώς διδάσκαλος της ά. τάξεως του Ελληνικού της πόλεως μας Οσιολογιώτατος Ιερομόναχος κ. Επιφάνιος, ενδους εις τας πα- ρακλήσεις του σεβασμιού Ηγου- μένου της Μονής Τρωαδιτίσης και του Οικονόμου της Μονής κ. Ιωαννικίου, εδέχθη να μεί- νη πλέον εν τη Μονή, διευθυ- ντής αυτης, διδάσκαλος εν αυτη και διάδοχος του γηραλέου Η- γουμένου. Ο κ. Επιφάνιος εζη- σε τα πρώτα ετη και εσπούδα- σε τα πρώτα γραμματα εν τη Μονή διψών δ' αληθοῦς παιδεί- ας, κατήλθε κατόπιν εις Λεμησ- σόν, όπου και εις το Ελλην. Σχο- λειον τακτικώς εφοίτα και την Ι- εροδιακονικην θέσιν εν τη Αγ. Νά- πα εδέχθη και επαξίως κατεί- χεν επί πολλά ετη αποφοιτήσας δε της Σχολής εδέχθη και μέχρις εσχάτων επηγγέλλετο τον διδά- σκαλον εν τη ά. του Ελληνικού τάξει. Καθ' όλην την ενταυθα διαμονήν του ο κ. Επιφάνιος ε- δείξε διαγωγήν πολλών επαινών αξίαν και τα μάλα αληθώς έμ- πρέπουσαν κληρικῶ. Τα της Μο- νής, ήδη, τη αγαθή συμπράξει του λιαν υπέρ της Μονής μερι- μνώντος κ. Ιωαννικίου, προσω- νίζόμεθα λιαν ευχάριστα.

Οι Ουλεμάδες της Κων]πό- λεως, υπείκοντες εις θρησκευτι- κόν τινα νόμον των, καθ' ον ου- δέποτε επιτρέπεται τῷ αυτοκρά- τορι, τῷ και πρασιάτη της πί- στεως των Μουσουλμάνων, να

παραχωρή δια συμβάσεως κε- κτημένην ήδη δια της σπάθης των χωρών, η επαρχίαν εις άλλο κράτος, βαρέως φέρουσι και με- τὰ γογγυσμού πάντοτε ακούουσι πᾶσαν εκ του κράτους των ά- μαχητή γενομένην τοιαύτην ά- πόσπασιν. Κατά συνέπειαν συ- χνά πυκνά παραπονούνται δι' όσας χώρας ο Σουλτάνος δια συμβάσεων παρεχώρησεν, εσχά- τως δε τη υποκινήσει ως φαίνε- ται της Ρωσσίας και τη παρα- στάσει του πρωθυπουργού της Αιγύπτου ότι οι Άραβες βαρέως φέρουσι τον ξενον ζυγόν, πιέ- ζουσι τον Σουλτάνον να διατά- ξη τους Άγγλους, να εγκαταλεί- ψουσι και Αιγυπτον και Κύπρον. Άλλ' ο Σουλτάνος, δια του τρό- που καθ' ον παρεχώρησε την Κύ- προν, μη ερωτήσας καθόλου τους κατοίκους, εστερήθη πλέον των επ' αυτης κυριαρχικών του δι- καιωμάτων,κατά τινα επίσης έ- ρρον φετόν.

Ημεεις προσπαθούμεν να μη τους δίδωμεν ουδέ παραράδες πλέον, και εκείνοι ονειρεύον- ται— σέγικα ονειρα— να μας κερδήσωσι πάλιν!

Ηκουσαν και οι Άγιοι τας διαφό- ρους ασθενείας εξ ων πάσχομεν και ήρξαντο να μας επισκέπτωνται συχνά πυκνά εν συνοδεία λαϊκών ως επί το πλείστον. Άγιοι εισέρχονται και ια- τροί εξέρχονται. Ιατροί εισέρχονται και Άγιοι εξέρχονται (αντιθεσις βλέ- πετε). Ο άγ. Σιλβας δια τα χείλη και τ' αυτιά. Ο Άγ. Μενδέας δια τζεργιας. Ο Άγιος Εξορμός δια νά ή εξορίση πᾶν κακόν. κ. κ. Τῷ δυστύχημα εινε οτι άγιος Γέγκας δεν υπάρχει.

Πότε προς Θεου θ' α τεθή τέρμα εις τὰ άνόσια αυτὰ και όλως αντιχριστι- ατικά πράγματα;

Εν τῷ παρελθόντι φύλλῳ κατά λάθος παρελείψαμεν να σημειώσωμεν οτι τον κ. Γούσιο μεταβάντα εις Τρώ- οδος συνώδευσε και δάξιοτ. διευθυντής της εν Λάρνακι Αγγλοαιγυπτιακής Τραπεζης κ. Γ. Ι. Πιερίδης, και οτι και ούτος επίσης μετά του ήμετέρου τοιούτου κ. Δημοσθ. Κατζηπαύλου, ευνοικῶς διαθεθειμένοι υπέρ της ιδρύ- σεως της Γεωργικης Τραπεζης ουκ ολίγας κατάβάλλουσι προς τουτο προσπαθείας.

Εκ Λάρνακος 6 Σεπτ. 1888.
Φυλλοξήρα.
Συνέστη επιτροπή όπως σκεπτομένη άλληλο- διαδέχως εφευρίσκη τῆ σωτήρια μέτρα όπως την εμποδίζη να μας επισκεθῆ.

Ευεργετικώτατα: α) προσπαθείαι αυται, και μεγαλῶς ευχαριστίας απονέμεμεν τοις άρμο- δίοις υπέρ των άγωνών ους καταβάλλουσι προς επιτεύξιν του σκοπού τουτου.

Παρακαλοῦνται δε οὔτοι όπως διὰ της Ε- πισήμου Εφημερίδος η μάλιστα δι' εντάκτου επίτηδες παραρτήματος, πληροφορηθῶσι το δημόσιον όποια τῆ απηγορευμένα εισαγωγῆς ειδῆ, κατά σειράν, διότι εν τη Επισήμῳ Ε- φημερίδι αρ.θ. 247, αναφέρεται το διάταγ- μα το όποιον εθεσπίσθη υπό του συμβουλίου την 1ην Δεκεμβρίου 1887 και το όποιον εμ- ποδίζει την εισαγωγήν.

«Ολιγον των δένδρων η κλάδων δένδρων, ρυτιών η άνθῶν και όλων των νοσην καρ- πῶν.»

Ως βλέπομεν εν τῷ διατάγματι τουτου, ου- δέν περι ξηρῶν καρπῶν αναφέρεται, ως επί παραδείγματι,

Κουκκίῳν, φακῶν, φασολίῳν, ρεθιθίῳν, λουδάνῳν, σίτου, κριθῆς και των τοιούτων κατὰ συνέπειαν ο εμπορευόμενος άγνοεῖ εις ποτον σημειον δύναται να εύρεθῆ, άπέναντι του της φυλλοξήρας νόμου και αληθῆς κίρνει μίαν επιχείρησιν κουκκίῳν, και του εμποδίζε- ται η εισαγωγή και καθυποβάλλεται εις ε- ξοδα και ζημίας σημαντικῆς. Ως εγνωσθη τελευταίως εκ του εν Λεμησῳ επεισοδίου, εἶ- ναι απηγορευμένη η εισαγωγή ξηρῶν καρ- πῶν, αλλὰ τίνων εισέτι άγνοεῖται.

Προς Θεου Κύριοι, φεισθήτε του πάσχοντος εμπορίου και διαφυλάξτε αυτῷ εμμέλως να μη υφίσταται Επικρατικῆς ζημίας διότι εἶναι άδικον.

Μερικοι των Εμπόρων Λεμησῶν εταξεί- δευσαν εις την μικράν Ασίαν δι' άγροδν σιτη- ρῶν, αλλ' επιτρέπεται η εισαγωγή; ποῖος το γνωρίζει; πολὺ πιθανόν να μη επιτρέπε- ται, και η άγροια αυτη να επιφέρῆ αυτοῖς ζημίαν ου την τυχεύσαν.

«Λαίλαψ»

Εκ της «Ν. Ημερίδας» αναγράφο- μεν το εξής νόσιμον ανέκδοτον περι Γλαδςωνος και Βραΐτ.

Ουδεις άγνοεῖ οτι οι δύο κορυφαίοι της εν Αγγλία φιλελευθερας μερίδος Γλαδςτων και Βραΐτ διέστησαν προς άλλήλους ενεκα του Ιρλανδικου ζητήματος, ουδεις όμως γινώσκει οτι εκάτερος θεωρεῖ τον ετερον ως πάσχοντα οπωσούν τας φρένας. Περι τουτων διηγούνη, το εξής νόσιμον ανέκδοτον. Ο άρτι τελευτή- σας Άγγλος ζωγράφος Φράνκ Χόλ, εποίησε τας εικόνας του Γλαδςτωνος και του Βραΐτ, όλίγον χρόνον μετά την δεχοστασίαν άλλήλων. Εικονογραφηθη πρώτος ο Βραΐτ. Προς τουτον διαλεγόμενος ειπεν ο Χόλ οτι, θα εδοκίμασε σφοδράν λύπην χωρισθείς μετά τούτων ενών πολιτικῆν φίλιαν, από του παλαιου εταίρου του, Γλαδςτωνος. «Αληθῶς (υπέλαβεν ο Βραΐτ τουτο);—διότι κακός τις δαίμων παρέτρεψε τον Γλαδςτωνον εκ της οδοῦ του καθήκοντος και της ορθῆς κρίσεως. Πιστεύσατέ μοι, αγαπητέ Χόλ, οτι φοβούμαι μήπως αι φρένες του πα- λαιου φίλου μου δεν έχουσι καλῶς». Μετά τινα χρόνον, ο αυτος Χόλ εικονογράφησε τον πρώην πρωθυπουργόν Γλαδςτωνον εν τη επαύ- λει Χαεάρδεν. Εγένετο λόγος περι της εἰ- κόνος του Βραΐτ. «Πῶς τον εφρεται;» ήρώ- τησε ο Γλαδςτων. —«Κάλλιστα (απήντησεν ο Χόλ) και ελάλησε μάλιστα μετά πολλῆς της στοργῆς περι υμών». —«Αληθῶς; (υπέλαβεν ο Γλαδςτων), πόσον με ελύπησε και λυπεῖ η διάστασις προς άρχαιον και αξιοσεβάστον εἰ- λον! Άλλ' εἰπατέ μοι, παρακαλῶ, Κύριε Χόλ, δεν παρετρησάτε εις την καθόλου συμ-

περιφορᾶν του Κ. Βραΐτ άλλόκοτον των τρέ- πων, παρέχοντα την ύπόνοιαν οτι «γρεωσται όλίγον της Μιχαλούς»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αθηναί 19 Αυγ.— Από της πρώιας της χθες εκυκλοφορεῖ δι- ο κ. Λομβάρδος εισήλθεν εις το στάδιον της αγωνίας. Οι ιατροι υπέθετον οτι δεν θα δύνηθη να διε. 10η την νύκτα. Χθες απεβίωσεν ο Παπαμιχαλόπουλος. Η κηδεῖα του γενήσεται δημοσία δαπάνη χορηγηθέντων ως εσόδων 3 χιλ. δραχμῶν. Εἰς τον νεκρόν Παπα- μιχαλοπούλου απονεμηθήσονται τιμητ άντιστρατήγον.

Πετρούπολις, 25.— Ο βασιλευς της Ελλάδος απήλθε σήμερον με- τα μεσημβριαν εις το εξωτερικόν.

Παρίσιοι, 28.— Ο στρατηγός Βουλανζε ανεχώρησεν δια Σδη- διαν.

Παρίσιοι, 28.— Η Εφημερις των Συνητήσεων βεβαιοῖ οτι κα- τόπιν συμφωνίας επεληθῆσεν κα- τά τας ημέρας ταύτας μεταξύ Αγ- γλίας και Ιταλίας η τελευταία θα θέσῆ εν ανάγκη 60,000 άνδρων εις την διάθεσιν της Αγγλίας προς ύπαστήριεῖν της Τουρκ. εχά- τιον ενδεχομένης προσβολῆς της Ρωσσίας.

Βερολίνον, 28.— Ο αυτοκράτωρ επέστρεψε την εσπέραν της χθες και επεσκεψθη άμέσως τον βασιλέ- α Γεωργιον. Σήμερον δίδεται επί- σμιον γεῦμα προς τιμήν του βα- σιλέως Γεωργίου και του διαδό- χου Κωνσταντίνου.

Παρίσιοι, 29.— Ο κ. Φλοκῆ ά- νεχώρησεν εις Ταυλῶν, όπου πα- ρευρεθήσεται εις τα μεγάλα γυ- μνάσια του σιόλου.

Λονδίνον, 29.— Εκ Ρώμης άγ- γέλλεται κατά ημεπίσημον πη- γήν, οτι αι εν τη Μεσογειῳ κινή- σεις του Ιταλικου στόλου δεν εἶνε εχθρικαι προς την Γαλλίαν, ην ο κ. Κρίσπης ουδόλως επιθυμει να εξερεθίσῃ.

Αηξούριον, 30.— Την δειλην της χθες κατέπλευσαν τέσσαρα ταρακοβόλα, την νύκτα δε και άλλ- λη πολεμικῆ πλοια, ωστε εν όλῳ δ' εν τῷ λιμένι μιας Ιταλικῆς στόλος συνεποσῶθη εις 16 πλοια. Μέ- χρι της εσπέρας της χθες οι Ιτα- λοι ναυαρχοι δεν επεσκεψθησαν τον τομάρχην. Οι αξιωματικοι ε- πεσκεψθησαν την εν τη Δουκνο- τοτιᾷ της Πάλης υεικίνητον πέ- τραν. Ο στόλος, εκ των δύο μοι- ρῶν ήδη συγκείμενος, αποπλεῖ προς άγνωστον διεύθυνσιν. Αλ- λοι των αξιωματικῶν λεγουσιν οτι κατενθύνεται εις Φάληρον, άλλοι εις Πειραιᾶ και άλλοι εις Σμύρνην. Χθες τα πλοια υδρευ- θησαν εν Αργοστολίῳ. Επταῦθα πολλα διαδόσεις κυκλοφοροῦσιν. Η υπόθεσις ειρηνικῆς τιτος να- ντικῆς επιδείξεως δεν αποκλείεται εντελῶς της πιθανότητος.

Ρώμη, 27.— Ο βασιλευς θ' ά- ναχωρήσῃ εκ Μεδιολάνων εις

Ρωμάνην τῆ πρώτῃ τῆς αὔριον, καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀφιχθεῖσαι εἰς Φόρλε.

Βιέννη, 27.—Ὁ κ. Νίτσα ἀνεχώρησε τῆ ἐσπέρα τῆς χθὲς εἰς Μεδιόλανα πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Κρίσπη. Θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ εἰς Βιέννην μετὰ διήμερον ἢ τριήμερον ἀπουσίαν.

Λονδίνον, 27.—Οἱ «Καιροὶ» παρατηροῦσιν ὅτι ἡ ἐν Φριηδρισχροδὲ συνέντευξις ἔχει εἰρηρικὸν χαρακτήρα, ἀλλ' ὅτι ἡ εἰρήνη ἢ τις ἀπαιτεῖ τόσον συγχρᾶ συμβουλίαν εἶναι λίαν ἀκροσφαλῆς. Οἱ «Καιροὶ» πιστεύουσιν ὅτι ἡ ἐπιρροή τοῦ κ. Βίσμαρκ δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τοῦ κ. Κρίσπη μετριοπαθῶς.

Βερολίνον, 27.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο ἐνταῦθα σήμερον τῆ 6. 30 ὥρα. ὁ πρίγκηψ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐνταῦθα ἐλληνικῆς πρεσβείας ὑπεδέξατο αὐτὸν, ὅστις ἐν αὐλικῇ ἀμάξῃ μετέβη εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν πύργον, ἐνθα ἀρμόδια διὰ τὴν Α. Μ. ὠρίσθησαν δωμάτια.

—Ὁ αὐτοκράτωρ ἀναχωρεῖ τῆ 8. 25 ὥρ. ἐκ Πότσδαμ εἰς Δρέσδην.

Βιέννη, 27.—Αἱ μοναρχικαὶ καὶ ὑπουργικαὶ συνεντεύξεις ἀποτελοῦσι τὸ μόνον σχεδὸν θέμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἐν τούτοις ἤτις εἰς τὴν πρώτην παρέχεται προσοχή ἢ εἰς τὴν δευτέραν. Οἱ ἐν Γερμανίᾳ θεωροῦσιν ὅτι ἡ συνέντευξις Κρίσπη καὶ Καλιόκη πολλὴν ἐνέχει τὴν σπουδαιότητα. Τὰ πλεῖστα δημοσιογραφικὰ ὄργανα συμπεραίνουσιν ὅτι ὁ τε πρίγκηψ Βίσμαρκ καὶ ὁ κόμης Καλιόκη ἠγωνίσθησαν νὰ ἐπιβάλω-

σι μετριοπάθειαν τῷ κ. Κρίσπη καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς ὑπάρχει διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην φόβος.

—Οἱ ἐν Βερολίνῳ μικρὰν ἀποδίδουσι σημασίαν εἰς τὸν εἰς Ἀνατολὴν ἀποπλῶν τῆς ἰταλικῆς μοίρας τὰ φύλλα ὅμως τηροῦσι σιωπὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ ἀποπλῶσα μοῖρα ἐπιδοθήσεται ἀπλῶς εἰς γυμνάσια.

Κρονστάδη, 27.—Τὸ βασιλικὸν ζεύγος τῆς Ρουμανίας διήλθε σήμερον ἐντεῦθεν μετβατικὸν εἰς Σινύταν ὁ λαὸς μετ' ἀνευφημιῶν ὑπεδέξατο τοὺς βασιλεῖς.

Παρίσιοι, 27.—Πολλὰ ἀγγέλουσι φύλλα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Φρευσιὲ θέλει ἀπέλθει πάλιν προσεχῶς εἰς Βερολίον.

Πετρούπολις, 27.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἀφίκετο σήμερον τῆ 11 1)2 ὥρα π. μ. εἰς Τζινσκόγε.

Βερολίνον, 27.—Πολλὰ φύλλα ἐκδηλοῦσι φόβους περὶ πιθανῆς τιμῆς ἀναφλέξεως συνεπείᾳ τῶν ἐξοπλισμῶν τοῦ ἰταλικοῦ στόλου χωρὶς ποσῶς ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δηλοῦται κατὰ ποίαν ὀριστικῶς διεύθυνσιν οἱ φόβοι οὗτοι δύναται νὰ προξενηθῶσι. Αἱ διαβεβαιώσεις ἐξωτερικῶν τιμῶν ἐπισήμων προσώπων ὅτι ἡ ἐν Φριηδρισχροδὲ καὶ Ἐγερ συνέντευξις οὐδαμῶς πρὸς τὰ τῆς μεσοφείου ζητήματα σχετίζεται, οὐδεμίαν παρέχουσιν ἐμπιστοσύνην.

Ἀμβούργον, 27.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Σαμοῆ ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὡς αἰχμάλωτος διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλλά Βοερμάν» ἄκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Αἰζάκ καὶ δύο ἀρχηγῶν.

—Οἱ Σκῶτοι ἐνίκησαν ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ' εἰς Ἀλίδουον λόφοι.

1336. Ὁ Πάππας Βινέδικτος ἔΙΒ' συνέστησε τὰ ἐργαστήρια δι' ὧν ἐπωλοῦντο αἱ ἀφέσεις τῶν ἀμαρτιῶν.

1339. Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Ἐδουάρδος ὁ Γ' καὶ Φίλιππος ὁ ΣΤ' ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους.—Ὁ Γαλλικὸς στόλος ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Ὀλλανδίας.

1340. Ἀλφόνσος ὁ ΙΑ' βασιλεὺς τῆς Καστίλιας ἐκυρίευσεν ἀπὸ τοῦ Μαύρου πολλὰς πόλεις τῆς Γρανάτας καὶ τὴν Καρτηίαν (Ἀλγέριαν).

—Ὁ Νικόλαος Ριέζης λαμβάνει τὴν διοίκησιν τῆς Ρώμης, καθισχυάσας αὐτὴν τῆς ἀναρχίας διὰ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Βαρόνων καὶ λαβὼν τοὺς τίτλους τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Ρώμης μετὰ δικτατορικῆς ἐξουσίας.

1349. Ὁ πρῶτος μέγας λοιμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τῆς 31 Μαΐου μέχρι τῆς 29 Σεπτεμβρίου.

—Τὸ τάγμα τῆς περικνημίδος συνεστήθη ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ'.

1350. Πέτρος ὁ σκληρὸς διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀλφόνσον τὸν ΙΑ' εἰς τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον. Κατέστη διάσμος διὰ τὰς ὁμιλητικὰς του.

1351. Ἰωάννης ὁ Β' ἀνέβη τὸν Γαλλικὸν θρόνον διαδεχθεὶς τὸν θανόντα πατέρα αὐτοῦ Φίλιππον τὸν στ'.

1352. Οἱ Τούρκοι κατὰ πρῶτον εἰσέρχονται εἰς Εὐρώπην.

—Ὁ Παλαιολόγος καὶ ὁ Κατακουζηνὸς πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους.

Σοφία, 27.—Ἐν τοῖς κυβερνητικῶς κύκλοις βεβαιοῦται ὅτι ἀναμένεται προσεχῶς ἡ ὑπὸ τῆς Σερβίας ἀναγνώσις τοῦ ἡγεμόρος Φερδινάνδου.

Γμοῦδεν, 28.—Χθὲς κατὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῆς ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας προσηγορεύθη ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν τῆς Κοιμηθελάνδης καὶ τῆς Οὐαλλίης. Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας θὰ ἐλθῇ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἵνα προσηγορεύσῃ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσίας καὶ τὴν πριγκίπισσαν τῆς Οὐαλλίας.

Λονδίνον, 28.—Ὁ ἀεροναύτης Σίμωνδς ἠθέλησε νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξίδιον ἐκ Λονδίνου εἰς Βιέννην τοῦ ἀεροστάτου ἀναγκασθέντος νὰ προσπελάσῃ εἰς Μόλτον, περιεπλέχθη ἐπὶ δένδρον. Ἡ λέμβος ἀνετράπη ὁ κ. Σίμωνδς ἐφορέθη καὶ οἱ δύο αὐτοῦ σύντροφοὶ ἐπληρώθησαν.

Λονδίνον, 26.—Ὁ πρίγκηψ Ἀμεδαῖος ἀφίκετο τῆ ἐσπέρα τῆς σήμερον εἰς Ριμίνην ἐν ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν ἐν τοῖς μεγάλοις γυμνασίοις.

—Ὁ πρωθυπουργὸς Κρίσπη ἀπέλθε σήμερον εἰς Νόνζαν διὰ Μιλάνου.

—Τὸ «Βῆμα» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Νεαπόλεως καθ' ὃ το θωρηκτὰ Δουίλιο καὶ Αἰτνα μόνον ἀπέπλευσαν κατὰ τὴν προηγουμένην νύκτα εἰς Ἀνατολὴν τὰ λοιπὰ τῆς μοίρας πλοῖα ἀποπλεύσουσι κατὰ τὴν νύκτα ταύτην εἰς Κεφαλληνίαν, τὰ δὲ τορπιλλοδόλα θέλουσιν ἀποπλεύσει τῆ ἐπαύριον. Τό τε «Βῆμα» καὶ ἡ «Ἰταλία» παρατηροῦσιν ὀτιμήμοιρα

αὐτὴ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν συνηθῆ αὐτῆς σταθμὸν ἐν Ἀνατολῇ ἀπὸ Λήξωσι τὰ γυμνάσια καὶ θεωρηθῆ περιττὴ ἢ ἐν τῇ Μεσογείῳ διαμονὴ αὐτῆς.

Τουλῶν, 26.—Πιστεύεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ναυάρχος Κράντζ ἐπεβίβασθη τοῦ τορπιλλοδόλου Ἰέρακος ἵνα παρακολουθήσῃ τὰ γυμνάσια.

Παρίσιοι, 27.—Ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ τεθήσεται ὑπὸ δημοκρατικοῦ τιμῶς ὁμίλου ὑποψήριος ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς αὐτινες γερήσονται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὀκτωβρίου ἐν Ἀρδέρ. ἐπίσης τεθήσεται καὶ ὑποψήριος κατὰ τὰς γερονοσιαστικὰς ἐκλογὰς τῆς Ἄνω Βιέννης.

—Κατὰ τὴν «Γαλλικὴν δημοκρατίαν» ἡ Βουλὴ θέλει διατάξῃ γενικὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῇ βουλανζερικῇ συνομοσίᾳ συνεπείᾳ τῶν μετὰ τῶν βοναπαριστῶν σχέσεων τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζέ.

Βιέννη, 27.—Ἐπανελημμένως ἐξετέθη ἡ ἀγάπη ἢ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τρέφει διὰ τὸ ναυτικὸν αὐτοῦ. Οὕτως ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλεται ὅτι πολλὰ νέα θωρηκτὰ ναυπηγηθήσονται καὶ ἐν Δαντικῇ μέγας συγκροτηθήσεται πολεμικὸς λιμὴν. Κατὰ τὴν «Βερολίνοιον Ἡμερησίαν» 2 εκατ. μάρκων διὰ τ' ἀνωτέρω ἀπαιτηθήσονται τοῦτο δὲ οὐδόλω ἀνταποκρίνεται, λέγει, εἰς τὰ οικονομικὰ τῆς χώρας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Table with 2 columns: Commodity and Price. Includes items like Κρασί, β', κόκκινα, ξυνοισμένα, βραχὴ σούμα.

37 ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα. (συνέχεια.)

1327 Καθαίρεθέντος Ἐδουάρδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, ἀνηγορεύθη διάδοχος αὐτοῦ Ἐδουάρδος ὁ Γ' ἐφ' οὗ ἀπερασίθη ἐν Κοινοβουλίῳ νὰ ἦναι γλῶσσα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν νόμων ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα, ἥτις διὰ τοῦτο ἐξωπυρώθη καὶ ἀνεπτύχθη.

1328. Ἀνδρόνικος ὁ Γ' ὁ Παλαιολόγος, ἔγγονος Μιχαήλ τοῦ Παλαιολόγου, συγκυβερνῶν μέχρι τοῦδε μετὰ τοῦ πάππου του ἔμεινε ἦδη μόνος αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐκθρονισθέντος Ἀνδρόνικου τοῦ Β'.

—Φίλιππος ὁ ΣΤ' ὁ Βαλεντιανὸς συγγενὴς Καρόλου τοῦ Δ' διεδέχθη αὐτὸν θανόντα ἦδη ἀπαίδον, εἰς τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας.

—Ὁρχανὸς ἢ Ὁρχας ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῶν Τούρκων καὶ ἔστησε τὴν ἔδραν αὐτοῦ εἰς Προῦσαν τῆς Βιθυνίας.

1329. Δαυὶδ ὁ Β' ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Σκωτίας.

—Ρανδῆλος ὁ κόμης Μουρβαί ἦν ἀντιβασιλεὺς.

1331. Τὰ Τευτονικὰ τάγματα ἐγκατεστάθησαν εἰς Πρωσίαν.

1332. Ὁ Ἐδουάρδος Βαλιόκης, βοηθούμενος ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ' ἐστέρθη εἰς Σκόνην τῆς Σκωτίας, βασιλεὺς τῶν Σκώτων, πλὴν μετ' ἄλλων ἐδιώχθη ἀπὸ τὸ βασιλεῖον.

1333. Καζιμῆρος ὁ Γ' ἐπικληθεὶς Μέγας

ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Πολωνίας διαδεχθεὶς τὸν πατέρα αὐτοῦ Βλαδίσλαον. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐνίκησε τὸν βασιλέα τῆς Βοεμίας, ἐκυρίευσεν μέρος τι τῆς Ρωσίας, ἀνεμόρφωσε τὴν Πολωνικὴν νομοθεσίαν, ἐθεμελίωσε Νοσοκομεία, Λύχεια, καὶ παρεχώρησε τοῖς Ἰουδαίοις πρὸνόμια, ὧν μέχρι τοῦδε ἀπολαμβάνουσι.

—Οἱ Σκῶτοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ' εἰς Ἀλίδουον λόφοι.

1336. Ὁ Πάππας Βινέδικτος ἔΙΒ' συνέστησε τὰ ἐργαστήρια δι' ὧν ἐπωλοῦντο αἱ ἀφέσεις τῶν ἀμαρτιῶν.

1339. Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Ἐδουάρδος ὁ Γ' καὶ Φίλιππος ὁ ΣΤ' ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους.—Ὁ Γαλλικὸς στόλος ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Ὀλλανδίας.

1340. Ἀλφόνσος ὁ ΙΑ' βασιλεὺς τῆς Καστίλιας ἐκυρίευσεν ἀπὸ τοῦ Μαύρου πολλὰς πόλεις τῆς Γρανάτας καὶ τὴν Καρτηίαν (Ἀλγέριαν).

—Ὁ Νικόλαος Ριέζης λαμβάνει τὴν διοίκησιν τῆς Ρώμης, καθισχυάσας αὐτὴν τῆς ἀναρχίας διὰ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Βαρόνων καὶ λαβὼν τοὺς τίτλους τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Ρώμης μετὰ δικτατορικῆς ἐξουσίας.

1349. Ὁ πρῶτος μέγας λοιμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τῆς 31 Μαΐου μέχρι τῆς 29 Σεπτεμβρίου.

—Τὸ τάγμα τῆς περικνημίδος συνεστήθη ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ'.

1350. Πέτρος ὁ σκληρὸς διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀλφόνσον τὸν ΙΑ' εἰς τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον. Κατέστη διάσμος διὰ τὰς ὁμιλητικὰς του.

1351. Ἰωάννης ὁ Β' ἀνέβη τὸν Γαλλικὸν θρόνον διαδεχθεὶς τὸν θανόντα πατέρα αὐτοῦ Φίλιππον τὸν στ'.

1352. Οἱ Τούρκοι κατὰ πρῶτον εἰσέρχονται εἰς Εὐρώπην.

—Ὁ Παλαιολόγος καὶ ὁ Κατακουζηνὸς πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους.

1355. Εἰρήνευσεν ἦδη ὁ Παλαιολόγος καὶ ὁ Κατακουζηνός, ὅστις παραιτούμενος τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀξιώσεων ἐκούσιως ἐγένετο μοναχός.

1356. Ἐγένετο ἡ ἐν Πικταυίῳ μάχη καθ' ἣν Ἰωάννης ὁ Β' βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, συνέληφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφέρθη εἰς Λονδίον.

1357. Οἱ Τούρκοι διαβάντες τὴν Καλλιπόλιν ὑπὸ τὸν Σουλτάνον Ἀμουράτ, τὸν Α' διευθύνθησαν πρὸς τὰ μεσογειότερα τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους.

1358. Μεγάλῃ στάσει τῶν χωρικῶν ἐν Γαλλίᾳ ὅπως ἀποκτήσωσι τὴν ἐλευθερίαν των.

1359. Ἀμουράτ ὁ Α' αὐτοκράτωρ τῶν Τούρκων ἔστησε τὴν ἔδραν αὐτοῦ εἰς Ἀδριανούπολιν.

—Εἰσαβολὴ τοῦ Ἐδουάρδου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας εἰς Γαλλίαν μέχρι Παρισίων.

—Εἰρήνη μεταξὺ Ἀγγλων καὶ Γάλλων, παραχωρησάντων τῶν τελευταίων πολλοὺς τόπους εἰς τοὺς Ἀγγλους.

1361. Ὁ δευτέρος μέγας λοιμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τῆς 15 Αὐγούστου μέχρι 3 Μαΐου 1362.

1362. Ἡ νομικὴ διαδικασία ἐν Ἀγγλίᾳ μεταβάλλεται ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

1364. Κάρολος ὁ Ε' υἱὸς Ἰωάννου τοῦ Β' διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς τὸν Γαλλικὸν θρόνον.

(ἔπεται συνέχεια.)